

OFFICIANTFORENINGEN VAR FØRST EN KVARTET

Dens Stifter, Militærhistorikeren Victor Krohn, som i Morgen fylder 75, protesterer mod Udtrykket „Officieranter“. „Det er noget, man kun har paa Hospitalet.“

„Det hedder Over- og Underofficerer“

OVERSERGENT og Forfatter — det hører ikke til de almindeligste Kombinationer, og naar det endelig forekommer, plejer det ikke altid at være nogen særlig lykkelig Forbindelse. Anderledes med den gamle Oversergent og Forfatter Victor Krohn, som i Morgen naar de 75. Da han i sin Tid nedlagde Sværdet og greb Pennen, holdt han sig til Sager, han vidste Besked med. Derfor er Victor Krohns Bøger om Kastellet og om andre „militære“ Emner kyndige og oplysende.

Dagen er for kort

Vi havde i Morges en Samtale med den gamle Herre, der bærer sin Alder med Bravour.

— Det gaar strygende, sagde han — kun er det det kedelige ved det, at Dagen er altfor kort — — —

— Den bliver længere til Sommer —

— Det nytter alligevel ikke. Den bliver aldrig lang nok til mig! Jeg har alt for meget Stof, der skal ordnes — alt for

Victor Krohn.

meget Arbejde — selv om jeg blev 100 Aar, ja selv om jeg fik et helt Aarhundrede foræret, vilde det ikke slaa til.

— Du Godeste — hvad er det da for et voldsomt Lager, De er faldet ned i, Hr. Oversergent?

— Ja, det er svært at sige i faa Ord. Det er saa meget forskelligt. For Tiden arbejder jeg paa **en Bog om Flaadens Signaler**. De ved maaske, at jeg allerede har skrevet en Bog om den danske Hærs Signaler — deres Tekster og Historie — en Bog som nu findes i det musikhistoriske Arkiv — nu har Axel Juel faaet mig til at gaa i Gang med en Bog af lignende Art om Flaadens Signaler.

Ellers er det jo mest mit kære gamle Kastel, jeg har holdt mig til. Det har jeg dyrket i 30 Aar. Paa mit Arbejdsbord staar 7000 haandskrevne Sider om Kastellet — i 17 Bind med 2 Registre — *det er mange, mange Aars Arbejde, som jeg har testamenteret til Det kgl. Bibliotek.*

— De er vel født Københavner?

— Ja, det kan De være sikker paa. Jeg

kom til Verden omtrent lige midt i Byens Centrum — nemlig paa Hjørnet af Dronningens Tværgade og St. Kongensgade. Det kunde have været ældre, men ikke mere centralt. I Frichs Latin- og Realskole, hvor jeg gik som Dreng, var jeg en doven Fyr — og det var en fortrinlig Efterskole for mig, da jeg blev Rekrut i Kastellet i 1880. Jeg blev hængende derude og blev Underofficer — jeg lærte da saa meget, at jeg drev det til at være Danskklærer for Sergenterne. Dansk og danske Stile var i det hele taget et af mine Yndlingsfag — naar jeg skrev en Stil, plejede den som Regel at fylde halvandet Stilebogshæfte.

— Stakkels Danskklærere ...

— Ja, ja, senere i Livet har jeg jo heldigvis faaet Lejlighed til at skrive saa meget, jeg havde Lyst til.

— Og saa blev De altsaa Kastellets Skildrer.

— Ja, det gamle Kastel havde været min Legeplads som Dreng — der havde jeg Søndag efter Søndag gaaet i Kirke med Moder — Fader, som var Præst, døde, da jeg var 5 Aar. Nu kom jeg der altsaa igen som Soldat og fik i mange Aar mit Hjem derude.

Syv haarde Aar.

— Og saa gik det vel glat fremad?

— Glat! Nej, De kan tro, det gik ikke glat! Jeg havde allerede tidligt sat mig for, at jeg vilde forsøge at samle Underofficerstanden og højne den, saavidt muligt. I min Ungdom var det saadan, at de forskellige Afdelingers Underofficerer gik og skulede til hinanden. Det holdt jeg ikke af — vi kunde vel være lige gode, enten vi var ved Garden eller Infanteriet. Saa fandt jeg paa at liste en Slags Organisation igennem ved at stifte en Underofficerskvartet, der fik Navnet „Perpetua“ efter Stiftelsesdagen. Den udviklede sig til en hel Organisation for vor Stand — nu hedder den Officiantforeningen, men det er et kedeligt Navn. Hvad er en „Officiant“? **Det hedder Over- og Underofficerer — men Officieranter er bare noget, man finder paa Hospitalerne.** — Naa, min Forening voksede, men den kostede mig 7 haarde Aar, meget haarde Aar! Man troede, det var et Forsøg paa at skabe en socialistisk betonet Fagforening. Det var det slet ikke. Jeg var dengang, som nu, en stilsfærdig og loyal Borger — men jeg trængte til at arbejde for at hæve den Stand, jeg tilhørte. Den megen Modgang tog stærkt paa mig, for jeg er et blødt og sensibelt Gemyt. — Saa gik jeg ud af Hæren og blev Skriver i Indenrigsministeriet.

45 Kroner om Maaneden.

— De er Enkemand?

— Ja, min Hustru døde for et Par Aar siden. Men jeg har 5 Børn levende og en Mængde Børnebørn. I de unge Dage i Firserne var det ikke altid helt let at slaa sig igennem. Fra 84 til 88 sad jeg med Kone og 2 Børn og en Gage paa 45 Kr. om Maaneden. For disse Penge maatte jeg endda holde egen Lejlighed ude i Byen — men det gik, det gik, altsammen!

Nu i Morgen fylder man altsaa de 75 — og Dagen skal fejres med et lille Chokoladegilde om Eftermiddagen. Mine Børn og Børnebørn kommer, ogsaa mine gode Venner kommer — ved en Ven forstaar jeg en, som jeg holder af, og ikke en, som maske holder af mig! Desværre er der mange sygemeldte for Tiden, saa vi bliver kun ca. 38. *Frib.*